

Oliver Twist

Adaptare de
Stewart Ross

Ilustrații de
Alex Paterson

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Pentru Evie Ross, cu toată dragostea, SR.

Pentru Arthur, AP.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Oliver Twist / adapt. de Stewart Ross; il. de Alex Paterson;
trad. din lb. engleză de Dașa Suci. - Pitești : Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3604-1
I. Ross, Stewart (adapt.)
II. Paterson, Alex (il.)
III. Suci, Dașa (trad.)
087.5

Oliver Twist

Adaptare după povestea scrisă de Charles Dickens

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezența lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45

E-mail: tipografie@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Băiatul de la azilul săracilor..... 4

CAPITOLUL 2

În bârlogul hoților..... 14

CAPITOLUL 3

Evașarea și capturarea 24

CAPITOLUL 4

Misterul lui Oliver Twist..... 34

CAPITOLUL 5

Crimă!..... 44

CAPITOLUL 6

Fericire adevărată..... 54

CAPITOLUL 1

Băiațul de la azilul săracilor

Povestea noastră începe acum aproape două sute de ani. O tânără femeie zăcea pe stradă. Era drăguță, dar foarte săracă și foarte bolnavă. Urma să nască un copil.

Nimeni nu-i știa numele.

Ea a fost dusă în clădirea urâtă a unui azil pentru săracii fără casă.

În acea noapte, după ce a născut un băiat, sărmana a murit. Singurele ei bijuterii, un inel și un medalion, au fost furate.

Bietul băiețel! Tatăl lui dispăruse, iar acum îi murise și mama. Cu alte cuvinte, rămăsese orfan. Nu era un început de viață foarte fericit.

Domnul Bumble, un individ corpulent și tiranic, administratorul azilului, le dădea nume orfanilor (născuți acolo) în ordine alfabetică. Întrucât numele ultimului bebeluș, „Swubble“, începea cu litera „S“, următorul nume trebuia să înceapă cu „T“. Astfel s-a ajuns la „Twist“... la Oliver Twist.

În primii nouă ani nefericiți din viața lui, Oliver a fost lăsat în grija unei infirmiere căreia nu i-a păsat de el cu adevărat. Băiatul a dormit într-o pivniță plină cu cărbuni pentru foc și a primit mâncare doar atâta cât să nu moară de foame.

*

Când a împlinit nouă ani, Oliver a fost dus din nou la azilul săracilor. Acolo a locuit alături de alți băieți săraci și nefericiți.

Domnul Bumble nu-i trimitea la școală.

În schimb, îi punea la munci grele și plictisitoare.

Cât era ziua de lungă, băieții erau obligați să desfacă frânghiile vechi. Mâinile lor erau înroșite și aspre. Dacă făceau greșeli sau nu lucrau destul, domnul Bumble îi bătea.

La ora mesei, primeau câte un castron cu terci de ovăz. Din cauza asta erau tot mai slabi și mai flămânzi. Lui Oliver îi era teamă ca nu cumva unul dintre băieții mai mari, flămând fiind, să-l mănânce chiar și pe *el*.

Cu toții au hotărât că trebuie să facă ceva, altfel aveau să moară de foame. Unul dintre ei urma să-i spună bucătarului dorința lor. Au tras la sorți, iar cel ales de soartă să facă asta a fost Oliver.

În acea seară, după ce fiecare castron de terci a fost golit și șters bine, Oliver s-a ridicat timid în picioare. Toți ochii erau pe el.

Foarte încet, s-a îndreptat spre locul în care stătea bucătarul, lângă un cazan plin cu terci de ovăz. Liniștit, cu cea mai politicoasă voce, Oliver a spus:

— Vă rog, domnule, mai vreau încă puțin.

Bucătarul cel mătăhălos s-a făcut palid la față și a întrebat, cu respirația tăiată:

— Ce??

CAPITOLUL 2

În bârlogul hoților

Oliver a suportat cu mult curaj bătaia primită de la familia Sowerberry și pe cea de la domnul Bumble. N-a plâns deloc. Dar, când a rămas singur, băiețelul nefericit și plin de vânătăi a căzut în genunchi și a început să verse lacrimi amare.

Pe la miezul nopții, Oliver s-a ridicat și a privit afară. Era o noapte rece și senină. *Da, o să fug!* s-a gândit el.

De îndată ce s-a luminat, a deschis ușa din față și a ieșit în aerul proaspăt de afară. În drumul său, a trecut pe lângă azilul săracilor. S-a cutremurat când a văzut clădirea sumbră. Un băiețel, pe nume Dick, era deja la muncă în grădină.

— Bună, Dick! a spus Oliver încet. Te rog să nu spui nimănui că m-ai văzut. Fug de la stăpânii mei.

Dick arăta palid și trist.

— Aș vrea să pot veni cu tine, Oliver, a zis el cu un suspin, însă doctorul spune că sunt pe moarte.

Oliver s-a apropiat. Grădina avea un gard făcut dintr-un grilaj de fier. Dick și-a întins brațele subțiri spre băiat și l-a apucat strâns.

— Nu te opri, dragă Oliver, i-a șoptit el cu bunătate. Adio și Dumnezeu să te aibă în pază!

Era pentru prima dată când cineva îi spunea asta, și nu avea să uite niciodată.

Oliver era îngrozit că domnul Bumble va veni după el, așa că a alergat până n-a mai putut. Apoi a mers cu greu, pas cu pas, vreo douăzeci de mile.

Pe marginea drumului a văzut o piatră de hotar, pe care scria: „Londra 70 mile“.

Londra – ce loc minunat! s-a gândit el.

Nimeni n-o să mă găsească niciodată. Acolo o să merg.

Șaptezeci de mile
înseamnă un drum
foarte lung
pentru un
băiețel care
n-are nimic

de mâncare și nici apă. Oliver era pe punctul de a se prăbuși pe drum, la fel ca draga lui mamă, dar un cuplu amabil, în vârstă, l-a văzut și i s-a făcut milă de el. Oamenii l-au invitat în casa lor și i-au oferit o masă îmbelșugată.

Înviorat, Oliver a pornit mai departe, spre orașul Barnet. Mergea deja de șapte zile, iar picioarele îl dureau rău. Și, din nou, îi era foarte foame, așa că s-a așezat pe jos, disperat.

— Bună! a strigat cineva.

Oliver a ridicat privirea și a văzut cea mai ciudată persoană din viața lui. Era cam de-o vârstă cu el, dar se comporta și vorbea ca un adult. Purta o haină bărbătească, cu mânecile suflecate. Pe cap avea un joben, care părea mereu gata să cadă.

— Bună! a repetat străinul. Păi... ce-ai de gând să faci?

— Sunt obosit și mor de foame, a răspuns Oliver, străduindu-se să nu plângă. Merg pe jos de șapte zile.